

บทสวดระลึกถึงพระพุทธเจ้า

อิธะ ตะถาคะโต โลกเ อูปัชชะติ ตถาคตเกิดขึ้นในโลกนี้
อะระหัง เป็นผู้ไกลจากกิเลส
สัมมาสัมพุทโธ ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง
วิชชาจะระณะสัมปันโน เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิชชาและจรณะ
สุคะโต เป็นผู้ไปแล้วด้วยดี
โลกะวิทู เป็นผู้รู้โลกอย่างแจ่มแจ้ง
อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ
เป็นผู้สามารถฝึกคนที่ควรฝึก อย่างไม่มีใครยิ่งกว่า
สัตถา เทวะมะนุสสานัง
เป็นครูของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย พุทโธเป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน ด้วยธรรม
ภะคะวา เป็นผู้มีความจำเริญ จำแนกธรรมสั่งสอนสัตว์
โส อัมมัง โลกัง ตถาคตนั้นทำให้แจ้งซึ่งโลกนั้
สะเทวะกัง สะมาระกัง สะพัร်หัมะกัง สัสสะมะณะพัร่าหัมะณัง
กับทั้งเทวดา มาร พรหม หมู่สัตว์ พร้อมทั้งสมณพราหมณ์
ปะชัง สะเทวะมะนุสสัง
เทวดาพร้อมทั้งมนุษย์
สะยัง อภิญญา ด้วยปัญญาอันยิ่งเองแล้ว
สังกัถิว่า ปะเวเทสิ สอนผู้อื่นให้รู้แจ้งตาม
โส อัมมัง เทเสสิ ตถาคตนั้นแสดงธรรม
อาทิกัลัียาณัง ไพเราะในเบื้องต้น
มัชฌะกัลัียาณัง ไพเราะในท่ามกลาง
ปะริโยสานะกัลัียาณัง ไพเราะในที่สุด
สาตถัง สะพัยัญชนะนัง เเกาะละปะริปุณณัง ปะริสุทัง พรัหัมมะจะริยัง ปะกาเสติ
ทรงประกาศพรหมจรรย์ คือ แบบแห่งการปฏิบัติอันประเสริฐ
บริสุทธี บริบูรณ์สิ้นเชิง
พร้อมทั้งอรรถะ พร้อมทั้งพยัญชนะ ดังนี้

บทสวดระลึกถึงพระธรรม

สิ้วากขาโต ภะคะวะตา อัมโม พระธรรม เป็นสิ่งที่พระผู้มีพระภาคเจ้า ได้ตรัสไว้ดีแล้ว
สันทิฏฐิโก เป็นสิ่งที่ผู้ศึกษาและปฏิบัติ พึงเห็นได้ด้วยตนเอง
อะกาลิโก เป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้และให้ผลได้ ไม่จำกัดกาล
เอหิปปัสสิโก เป็นสิ่งที่ควรกล่าวกับผู้อื่นว่า ท่านจงมาเถิด
โอปะนะยิโก เป็นสิ่งที่ควรน้อมเข้ามาใส่ตัว
ปัจຈัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิติ
เป็นสิ่งที่ผู้รู้ก็ได้เฉพาะตน ดังนี้

บทสวดระลึกถึงพระสงฆ์

สุปะฏิปันโน ะคะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นผู้ปฏิบัติดีแล้ว

อุชุปะฏิปันโน ะคะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นผู้ปฏิบัติตรงแล้ว

ญายะปะฏิปันโน ะคะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นผู้ปฏิบัติเพื่อรู้ธรรมแล้ว

สามจีปะฏิปันโน ะคะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นผู้ปฏิบัติสมควรแล้ว
ยะทิทั้ง

ได้แก่บุคคลเหล่านี้คือ

จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัญญะ ปุริสะปุคคะลา

คัมแห่งบุรุษสี่คัม นับเรียงตัวได้แปดบุรุษ

เอสะ ะคะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

นั่นแหละ คือสงฆ์สาวก ของพระผู้มีพระภาคเจ้า

อาหุเนย โย

เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขานำมาบูชา

ปาหุเนย โย

เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขาจัดไว้ต้อนรับ

ทักขิณเย โย

เป็นสงฆ์ควรรับทักษิณาทาน

อัญชะลิกะระณี โย

เป็นสงฆ์ที่บุคคลทั่วไปจะพึงทำอัญชลี

อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ

เป็นสงฆ์ที่เป็นนาบุญของโลก ไม่มีนาบุญอื่นยิ่งกว่า ดังนี้

เป็นเครื่องออกจากทุกข์